

mæssigt at fastlægge en pligt til at indhente udtalelse om nye tværteknologiske regler.

Ad stk. 4. Tværteknologiske regler er i modsætning til de brancheorienterede regler ikke omfattet af reglen om obligatorisk høring. Som eksempel kan nævnes regler om sådanne teknisk hjælpemidler, der typisk anvendes i mange brancher, f. eks. trucks, elevatorer eller slibemaskiner.

Ad stk. 5. Med regler og bestemmelser tænkes typisk på bekendtgørelser, forskrifter, vejledninger og anvisninger inden for branchen.

Ad stk. 6. I forbindelse med godkendelse af sådanne branchesikkerhedsråd kan arbejdsministeren fastsætte regler om deres opgaver og funktion, og dermed bl. a. lade branchens arbejdsmarkedsparter medvirke ved udarbejdelsen af bekendtgørelser, tekniske forskrifter og vejledninger for branchen. Arbejdsministeren kan også give regler om afgivelse af en årlig rapport. Der kan derimod ikke med hjemmel i denne bestemmelse gives et branchesikkerhedsråd myndighed i forhold til den enkelte virksomhed eller person.

Efter § 66, stk. 3, nedsætter arbejdsmiljørådet et stående udvalg til at følge branchesikkerhedsrådenes arbejde og herved varetage den nødvendige centrale styring og koordinering af branchearbejdet. Udvalget eller arbejdsmiljørådet har dog ikke herved fået myndighed over branchesikkerhedsrådene.

Til kapitel 4.

Af hensyn til overskueligheden er nogle af de væsentligste pligter for arbejdsgiveren, arbejdslederen, ansatte, leverandører m. fl. og bygherrer m. v. samlet i ét kapitel. Om strafsanktionerne henvises til kap. 15.

Til § 15.

Bestemmelsen erstatter almindelig lov § 5, stk. 1, 1. pkt. Formuleringen „fuldt forsvarlige“ betyder en skærpelse i forhold til „tilbørligt“. En uddybning af pligterne sker fortrinsvis i kap. 5-8, men angivelsen af disse eksempler er ikke udtømmende. Også bestemmelserne i kap. 9 om hviletid og fridøgn, kap. 10 om beskæftigelse af unge under 18 år og i kap. 11 om lægeundersøgelser skal efterleves af arbejdsgiverne under strafansvar.

Til § 16.

Erstatter almindelig lov § 5, stk. 1, 2. pkt., idet ordene „rimeligt tilsyn“ er erstattet af „effektivt tilsyn“.

Arbejdsgiverens tilsynspligt omfatter dels alle ansattes arbejdsudførelse, dels at arbejdsprocessen i øvrigt forløber forsvarligt; herunder eksempelvis

også tilsyn med, at arbejdsplaner overholdes, og at eventuelle fejl i disse løbende korrigeres.

Til § 17.

Ad stk. 1. Erstatter almindelig lov § 5, stk. 2, 1. pkt. Ordene „i videst muligt omfang“ er slettet for at opnå en stramning af forpligtelsen.

Ad stk. 2. Erstatter bestemmelserne i almindelig lov § 5 om instruktion. Den særlige fremhævelse af instruktionspligten over for nyantagne arbejdere m. v. er udeladt, da den dels er for snæver dels kan opfattes som en svækelse af den almindelige pligt til instruktion og oplæring. Ordet „farefri“ dækker både sikkerhed og sundhed.

Ad stk. 3. Bestemmelsen tager sigte på områder, hvor der viser sig særligt behov for instruktion m. v.

Til § 18.

Erstatter almindelig lov § 54, stk. 4. Initiativet skal som hidtil tages af sikkerhedsrepræsentant eller tillidsmand. Bestemmelsen bør endvidere sammenholdes med lovforslagets § 7, stk. 2.

Hvis der på en lille arbejdsplads hverken er sikkerhedsrepræsentanter eller tillidsmænd, tilkommer retten de ansatte. I øvrigt er det ikke tilsigtet, at bestemmelsen skal gøre indgreb i den naturlige ret for enhver til at henvende sig til arbejdstilsynet om forhold vedrørende sikkerhed og sundhed i arbejdet. Det er heller ikke tilsigtet at indskrænke retten til aktindsigt i henhold til loven om offentlighed i forvaltningen.

Til § 19.

Bestemmelsen understreger den vægt, lovforslaget lægger på, at samarbejdet starter i virksomheden selv. Medens arbejdsledere og øvrige ansatte skal deltage i samarbejdet, jfr. §§ 25 og 27, skal arbejdsgiveren udover selv at deltage eller lade sig repræsentere træffe de nødvendige foranstaltninger til sikring af, at samarbejdet kan etableres, udvikles og vedligeholdes på tilfredsstillende måde, jfr. ordene „sørge for“.

Til § 20.

Bestemmelsen er ny. Den skal ses i sammenhæng med §§ 25, 29 og 37. Bestemmelsens formål er at fastslå samarbejdspligt for flere arbejdsgivere på samme arbejdssted til gavn for alle de dér beskæftigedes sikkerhed og sundhed. Efter gældende lovgivning behøver hver arbejdsgiver kun at drage omsorg for sine egne beskæftigede, hvad der ofte har givet uheldige resultater. I pligten til at samarbejde ligger bl. a., at den arbejdsgiver, der skal træffe visse sikkerhedsforanstaltninger, kan blive ansvarlig for forømmelse i forbindelse hermed, også selv om de, der